

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie egzekwowania przepisów celnych w zakresie praw własności intelektualnej

(2011/C 363/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 7 i 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 2,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. WPROWADZENIE

1. W dniu 24 maja 2011 r. Komisja przyjęła wniosek – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie egzekwowania przepisów celnych w zakresie praw własności intelektualnej (zwany dalej „Wnioskiem”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31 (zwana dalej „dyrektywą 95/46/WE”).

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

1.1. Konsultacja z EIOD

2. Wniosek został przesłany EIOD przez Komisję w dniu 27 maja 2011 r. EIOD uznaje ten komunikat za wniosek o wydanie opinii na użytek instytucji i organów wspólnotowych w trybie art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 45/2001”). Uprzednio⁽³⁾, przed przyjęciem Wniosku, Komisja umożliwiła EIOD przedstawienie nieformalnych uwag. EIOD wyraża zadowolenie z przebiegu tego procesu, który umożliwił udoskonalenie tekstu pod względem ochrony danych już na wczesnym etapie. Niektóre z tych uwag zostały uwzględnione w treści Wniosku. EIOD z uznaniem przyjmuje odniesienie do obecnej konsultacji w preambule Wniosku.

3. Niezależnie od powyższego, EIOD pragnie wskazać niektóre aspekty tekstu, które mogłyby zostać ulepszone pod względem ochrony danych.

1.2. Ogólny kontekst

4. We Wniosku określono warunki i procedury dotyczące działań organów celnych w przypadkach, gdy towary podejrzane o naruszenie prawa własności intelektualnej podlegają lub powinny podlegać nadzorowi celnemu na obszarze Unii Europejskiej. Ma to na celu usprawnienie ram prawnych ustanowionych przez rozporządzenie (WE) nr 1383/2003⁽⁴⁾, które Wniosek ma zastąpić.

⁽³⁾ W kwietniu 2011 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczące działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 7.

5. W szczególności Wniosek ustanawia procedurę, na podstawie której właściciele praw mogą występować do służb celnych państwa członkowskiego o podjęcie działań na terenie takiego państwa członkowskiego („wniosek krajowy”) lub do służb większej liczby państw członkowskich o podjęcie działania na terenie poszczególnych państw członkowskich („wniosek unijny”). W tym kontekście „podjęcie działania” oznacza zawieszenie zwolnienia towarów lub organizację ich zatrzymania przez organy celne. Wniosek ustanawia również proces, zgodnie z którym właściwe służby celne podejmują decyzję w sprawie wniosku, działań, które powinny zostać podjęte przez organy (lub urzędy) celne⁽⁵⁾ (tj. zawieszenie zwolnienia, zatrzymanie lub zniszczenie towarów), oraz pokrewnych praw i obowiązków.
6. W tym kontekście odbywa się różnego rodzaju przetwarzanie danych osobowych: kiedy właściciel praw występuje z wnioskiem do organu celnego⁽⁶⁾ (art. 6), kiedy wniosek zostaje przekazany do Komisji (art. 31), kiedy decyzja organów celnych zostaje przekazana do poszczególnych właściwych urzędów celnych (art. 13 ust. 1) oraz, w przypadku wniosku unijnego, do organów celnych innych państw członkowskich (art. 13 ust. 2).
7. Przetwarzanie danych wynikające z projektu rozporządzenia dotyczy nie tylko danych osobowych posiadacza praw w kontekście obiegu wniosków i decyzji pomiędzy posiadaczami praw a organami celnymi, pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją. Na przykład zgodnie z art. 18 ust. 3 organy celne udostępniają posiadaczowi decyzji na żądanie nazwy lub imiona i nazwiska oraz adresy nadawcy, odbiorcy, zgłaszającego lub posiadacza⁽⁷⁾ towarów, a także inne informacje związane z takimi towarami. W przedmiotowym przypadku ma zatem miejsce przetwarzanie danych osobowych innych osób, których dane dotyczą (nadawcą, odbiorcą i posiadaczem towarów może być osoba fizyczna lub prawna), oraz ich przesyłanie posiadaczowi praw na żądanie przez krajowe organy celne.
8. W świetle obowiązującego obecnie rozporządzenia wykonawczego Komisji (WE) nr 1891/2004⁽⁸⁾ – zawierającego formularz wniosku do użytku posiadaczy praw – wydaje się, choć w treści samego Wniosku nie zostało to wyraźnie sformułowane, że procedury ustanowione przez Wniosek obejmowałyby przetwarzanie danych na temat przypadków podejrzenia naruszenia praw własności intelektualnej przez niektóre osoby fizyczne lub prawne⁽⁹⁾. EIOD podkreśla, iż dane dotyczące przypadków podejrzenia popełnienia przestępstwa uznaje się za dane szczególnie chronione, których przetwarzanie wymaga konkretnych zabezpieczeń (art. 8 ust. 5 dyrektywy 95/46/WE i art. 10 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 45/2001).
9. Ponadto Komisja odpowiada za przechowywanie wniosków posiadaczy praw o podjęcie działań w centralnej bazie danych (która ma nazywać się „COPIS”), będącej nadal w przygotowaniu. COPIS byłaby scentralizowaną platformą wymiany informacji dla operacji celnych w zakresie wszelkich towarów naruszających prawa własności intelektualnej. Wszelka wymiana danych na temat decyzji, dokumentów towarzyszących i powiadomień pomiędzy organami celnymi państw członkowskich odbywać się będzie za pośrednictwem COPIS (art. 31 ust. 3).

2. ANALIZA WNIOSKU

2.1. Odniesienie do dyrektywy 95/46/WE

10. EIOD z uznaniem przyjmuje fakt, iż w projekcie rozporządzenia (art. 32, motyw 21) w artykule ogólnego zastosowania wyraźnie wspomniano o konieczności zgodności przetwarzania danych osobowych z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 – w przypadku Komisji, oraz z dyrektywą 95/46/WE – w przypadku właściwych organów państw członkowskich.
11. Cytowany przepis uznaje również w sposób wyraźny nadzorczą rolę EIOD w związku z przetwarzaniem danych przez Komisję na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001. EIOD pragnie podkreślić błędne odniesienie w art. 32 „[...] i pod nadzorem niezależnego organu władzy publicznej, o którym mowa w art. 28 tej dyrektywy” – tekst powinien dotyczyć art. 28 dyrektywy 95/46/WE.

2.2. Akty wykonawcze

12. Zgodnie z Wnioskiem Komisja uprawniona jest do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia formularza wniosku składanego przez posiadaczy praw (art.

⁽⁵⁾ Służby celne są to urzędy centralne, które w każdym państwie członkowskim mogą przyjmować formalne wnioski posiadaczy praw, natomiast organy lub urzędy celne są to operacyjne podmioty zależne, które faktycznie przeprowadzają kontrole celne towarów wprowadzanych na obszar Unii Europejskiej.

⁽⁶⁾ Formularz wniosku musi zawierać m.in. dane dotyczące wnioskodawcy (art. 6 ust. 3 lit. a)), pełnomocnictwa osoby fizycznej lub prawnej reprezentującej wnioskodawcę (art. 6 ust. 3 lit. d)), nazwisko(-a) i adres(-y) przedstawiciela(-i) wnioskodawcy zajmującego(-ych) się kwestiami prawnymi i technicznymi (art. 6 ust. 3 lit. j)).

⁽⁷⁾ Nadawca i odbiorca to dwie strony typowej umowy przesyłki: nadawca przekazuje towary odbiorcy, który obejmuje je w posiadanie i sprzedaje zgodnie z poleceniem nadawcy. „Zgłaszający” to osoba dokonująca zgłoszenia celnego we własnym imieniu lub osoba, w której imieniu zostaje dokonane takie zgłoszenie. „Posiadacz” to osoba będąca właścicielem towarów lub posiadająca podobne prawo dysponowania nimi bądź posiadająca nad nimi fizyczną kontrolę.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1891/2004 z dnia 21 października 2004 r. ustalające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, Dz.U. L 328 z 30.10.2004, s. 16.

⁽⁹⁾ Zob. rozporządzenie (WE) nr 1891/2004, załącznik I, pkt 9: „Załączam szczegółowe informacje dotyczące rodzaju lub mechanizmu oszustwa”, w tym dokumenty lub zdjęcia.

- 6 ust. 3)⁽¹⁰⁾. Odnośny artykuł zawiera już jednak wykaz wymaganych informacji, które musi przedstawić wnioskodawca, łącznie z danymi osobowymi wnioskodawcy. Określając istotną treść wniosku, art. 6 ust. 3 powinien również zobowiązywać organy celne do udostępnienia informacji wnioskodawcy i ewentualnie każdej innej osobie, której dane dotyczą (np. nadawcy, odbiorcy lub posiadaczowi towarów), zgodnie z przepisami krajowymi wdrażającymi art. 10 dyrektywy 95/46/WE. Jednocześnie wniosek powinien uwzględniać podobne informacje udostępniane osobie, której dane dotyczą, dla celów przetwarzania przez Komisję zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 (dla celów operacji przechowywania i przetwarzania w COPIS).
13. W związku z powyższym EIOD zaleca uwzględnienie w wykazie informacji udostępnianych wnioskodawcy, określonym przez art. 6 ust. 3, również informacji udostępnianych osobie, której dane dotyczą, zgodnie z art. 10 dyrektywy 95/46/WE i art. 11 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
14. Ponadto EIOD prosi Komisję o skonsultowanie się z nim, w ramach wykonywania uprawnień wykonawczych, tak aby nowe wzory formularzy wniosków (krajowych lub unijnych) były „zgodne z polityką ochrony danych”.

2.3. Jakość danych

15. EIOD z uznaniem przyjmuje fakt, iż art. 6 ust. 3 lit. l) wprowadza wymóg przekazywania i aktualizowania przez wnioskodawców wszelkich dostępnych informacji w celu umożliwienia organom celnym analizy i oceny ryzyka naruszenia praw własności intelektualnej. Wymóg ten wdraża jedną z zasad jakości danych, zgodnie z którą dane osobowe powinny być „poprawne oraz, w razie konieczności, aktualizowane” (dyr. 95/46/WE, art. 6 lit. d)). EIOD z uznaniem przyjmuje również fakt, iż ta sama zasada jest wdrażana także w art. 11 ust. 3, który zobowiązuje „posiadacza decyzji” do informowania właściwych służb celnych, które podjęły decyzję, o wszelkich zmianach dotyczących informacji przedstawionych we wniosku.
16. Artykuły 10 i 11 dotyczą okresu ważności decyzji. Decyzja organów celnych posiada ograniczony okres ważności, w trakcie którego organy celne mają podjąć działanie. Okres taki może zostać przedłużony. EIOD pragnie podkreślić, iż wniosek składany przez posiadacza praw (w szczególności

gólności zawarte w nim dane osobowe) nie powinien być przechowywany lub zachowywany przez krajowe organy celne i w bazie danych COPIS po dacie, w której upływa okres ważności decyzji. Zasada taka wynika z art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz z analogicznego art. 6 ust. 1 lit. e) dyrektywy 95/46/WE⁽¹¹⁾.

17. Obecne rozporządzenie wykonawcze⁽¹²⁾ stanowi (art. 3 ust. 3), że formularze wniosków są przechowywane przez organy celne „co najmniej przez rok od upływu ich prawnej ważności”. Wydaje się, że przepis ten nie jest w pełni zgodny z zasadami, o których mowa powyżej.
18. W związku z powyższym EIOD proponuje wprowadzenie do Wniosku przepisu określającego ograniczenie możliwości przechowywania danych osobowych połączone z długością okresu ważności decyzji. Należy unikać przedłużania okresu przechowywania, a w przypadkach, gdy przedłużenie takie jest uzasadnione, powinno ono spełniać zasady konieczności i proporcjonalności w odniesieniu do celu, który musi zostać uzasadniony. Wprowadzenie do Wniosku przepisu, który miałby zastosowanie w jednakowym stopniu do wszystkich państw członkowskich i do Komisji, zagwarantowałoby uproszczenie, pewność prawa i skuteczność ze względu na wyeliminowanie sprzecznych interpretacji.
19. EIOD z uznaniem przyjmuje fakt, że art. 19 (Dozwolone wykorzystanie określonych informacji przez posiadacza decyzji) w oczywisty sposób przywołuje zasadę celowości, ograniczając możliwość wykorzystania przez posiadacza decyzji m.in. danych osobowych nadawcy i odbiorcy udostępnionych mu przez organy celne zgodnie z art. 18 ust. 3⁽¹³⁾. Dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu wszczęcia postępowania dla ustalenia ewentualnego naruszenia praw własności intelektualnej posiadacza decyzji lub dochodzenia odszkodowania w przypadku, gdy towary zostają zniszczone, na podstawie procedury przewidzianej w projekcie rozporządzenia i zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym ujawniono towary. Jeśli uwzględni się fakt, że dane mogą również zawierać informacje dotyczące przypadków podejrzenia popełnienia przestępstwa, takie ograniczenie jest zabezpieczeniem przed niewłaściwym wykorzystaniem tego rodzaju danych szczególnie chronionych. Przepis ten został również wzmocniony przez art. 15, który przewiduje podjęcie środków administracyjnych w stosunku do posiadacza praw w przypadku niewłaściwego wykorzystania informacji,

⁽¹⁰⁾ Obecnie rozporządzenie Komisji (WE) nr 1891/2004 wdraża rozporządzenie (WE) nr 1383/2003, zawierające m.in. wzory formularzy wniosków krajowych i wspólnotowych oraz instrukcje dotyczące sposobu wypełnienia formularza (rozporządzenie Komisji (WE) nr 1891/2004 z dnia 21 października 2004 r. ustalające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, Dz.U. L 328 z 30.10.2004, s. 16).

⁽¹¹⁾ Dane osobowe muszą być „przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane dotyczą, przez czas nie dłuższy niż jest to konieczne do celów, dla których dane zostały zgromadzone lub dla których są dalej przetwarzane [...]”.

⁽¹²⁾ Porównaj: przypis 8.

⁽¹³⁾ Cytowany przepis jest zgodny z treścią art. 57 (część III, sekcja IV) porozumienia TRIPS, http://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/t_agm4_e.htm#2

wykraczającego poza cele określone w art. 19. Połączenie tych dwóch artykułów to dowód na to, że zasada celowości została przez Komisję potraktowana ze szczególną uwagą.

2.4. Centralna baza danych

20. We Wniosku wskazano (art. 31 ust. 3), iż wszystkie wnioski o podjęcie działania, decyzje uwzględniające wnioski, decyzje w sprawie przedłużenia okresu ważności decyzji oraz zawieszenia decyzji uwzględniającej wniosek, łącznie z danymi osobowymi, przechowywane są w centralnej bazie danych Komisji (COPIS).
21. COPIS ma być zatem nową bazą danych, której zasadniczym celem będzie zastąpienie wymiany odpowiednich dokumentów pomiędzy organami celnymi państw członkowskich cyfrowym systemem repozytoryjno-przesyłowym. Będzie nim zarządzać Komisja, a w szczególności DG TAXAUD.
22. Podstawą prawną dla wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją było dotychczas rozporządzenie (WE) nr 1383/2003⁽¹⁴⁾ i rozporządzenie wykonawcze Komisji (WE) nr 1891/2004⁽¹⁵⁾. W przypadku rozporządzenia (WE) nr 1383/2003, art. 5 dopuszcza składanie wniosków do państw członkowskich w formie elektronicznej, lecz nie wspomina o scentralizowanej bazie danych. Zgodnie z art. 22 państwa członkowskie przekazują odpowiednie informacje „dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia” Komisji, a Komisja przekazuje takie informacje innym państwom członkowskim. W przypadku rozporządzenia wykonawczego, motyw 9 stanowi, iż należy określić sposoby wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją, aby umożliwić tej ostatniej śledzenie stosowania rozporządzenia i sporządzanie sprawozdań na ten temat. Zgodnie z art. 8 państwa członkowskie przesyłają Komisji okresowo listę zbiorczą wniosków pisemnych oraz podjętych w ich następstwie działań organów celnych, z uwzględnieniem danych osobowych właścicieli praw, rodzaju praw i odnośnych produktów.
23. W ramach określania treści formularza wniosku nowy tekst Wniosku (art. 6 ust. 4) wprowadza wymóg, iż w sytuacji, gdy dostępne są systemy komputerowe lub elektroniczne, wnioski należy składać w formie elektronicznej. Ponadto zgodnie z art. 31 wnioski kierowane do krajowych organów celnych są notyfikowane Komisji, która „przechowuje je w centralnej bazie danych”. Wydaje się zatem, że podstawa prawna dla utworzenia bazy danych COPIS jest ograniczona do przepisów nowego art. 6 ust. 4 w połączeniu z nowym art. 31.
24. Na tej podstawie prawnej Komisja opracowuje strukturę i zawartość COPIS. Na tym etapie brak jest jednak jakichkolwiek dalszych szczegółowych przepisów prawnych przyjętych w trybie zwykłej procedury ustawodawczej, w których określono by cel i właściwości COPIS. Jest to szczególnie niepokojące z punktu widzenia EIOD. Dane osobowe osób fizycznych (nazwiska, adresy i inne dane kontaktowe, a także powiązane informacje na temat przypadków podejrzenia popełnienia przestępstwa) będą przedmiotem intensywnej wymiany pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi, i będą przechowywane w bazie danych przez czas nieokreślony – a mimo to brakuje tekstu prawnego, na podstawie którego osoba fizyczna mogłaby sprawdzić legalność takiego przetwarzania. Ponadto nie zostały wyraźnie określone szczególnie uprawnienia w zakresie dostępu i zarządzania dotyczące poszczególnych operacji przetwarzania.
25. Jak podkreśla EIOD w poprzednich przypadkach⁽¹⁶⁾, podstawa prawna dla instrumentów ograniczających prawo podstawowe do ochrony danych osobowych, uznane w art. 8 Karty praw podstawowych Unii i orzecznictwo oparte na art. 8 europejskiej konwencji praw człowieka, a także w art. 16 TFUE, musi zostać określona w instrumencie prawnym opartym na traktatach i takim, na który można powołać się w sądzie. Jest to niezbędne w celu zagwarantowania osobie, której dane dotyczą pewności prawa, ponieważ osoba ta musi mieć możliwość postępowania na podstawie jasnych zasad i powołania się na nie w sądzie.
26. Wobec powyższego EIOD wzywa Komisję do wyjaśnienia podstawy prawnej bazy danych COPIS poprzez wprowadzenie bardziej szczegółowego przepisu w ramach instrumentu przyjętego zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą wynikającą z TFUE. Przepis taki musi być zgodny z wymogami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i, w odpowiednim przypadku, dyrektywy 95/46/WE. Przepisy ustanawiające bazę danych obejmującą mechanizm elektronicznej wymiany muszą w szczególności: (i) określać cel operacji przetwarzania i ustalać, które zastosowania spełniają kryteria zgodności; (ii) określać, które podmioty (organy celne, Komisja) będą miały dostęp do określonych danych przechowywanych w bazie danych i możliwość ich modyfikacji; (iii) zapewniać prawo dostępu i informacje wszystkim osobom, których dane dotyczą, których dane osobowe mogą być przechowywane lub wymieniane; (iv) określać okres przechowywania danych osobowych i ograniczać go do minimum niezbędnego dla realizacji takiego celu. Ponadto EIOD podkreśla, że również następujące elementy bazy danych powinny zostać określone w głównym akcie ustawodawczym: podmiot, który

⁽¹⁴⁾ Porównaj: przypis 4.

⁽¹⁵⁾ Porównaj: przypis 8.

⁽¹⁶⁾ Zob. opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych dotycząca decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie wdrożenia systemu wymiany informacji rynku wewnętrznego (IMI) pod względem ochrony danych osobowych (2008/49/WE), Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 1.

będzie administrował i zarządzał bazą danych oraz podmiot odpowiedzialny za bezpieczeństwo procesu przetwarzania danych znajdujących się w bazie.

27. EIOD proponuje, by w samym przedmiotowym Wniosku uwzględnić nowy artykuł, w którym w sposób wyraźny zostaną określone powyższe główne elementy. Ewentualnie w tekście Wniosku można uwzględnić przepis przewidujący przyjęcie odrębnego aktu ustawodawczego zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, w sprawie którego Komisja powinna zostać zobowiązana do przedstawienia wniosku.
28. Przyjmowane środki wykonawcze w każdym przypadku powinny szczegółowo określać funkcjonalne i techniczne właściwości bazy danych.
29. Ponadto, choć na tym etapie we Wniosku nie przewiduje się interoperacyjności z innymi bazami danych zarządzanymi przez Komisję lub inne organy, EIOD podkreśla, iż wprowadzenie jakiegokolwiek rodzaju takiej interoperacyjności lub wymiany musi przede wszystkim spełniać zasadę celowości – dane powinny być wykorzystywane w celu, w którym utworzono bazę danych, i nie należy zezwalać na żadną dalszą wymianę ani połączenia międzysystemowe, które wykraczają poza ten cel. Aspekt ten należy dodatkowo wzmocnić, zapewniając specjalną podstawę prawną opartą na traktatach unijnych.
30. EIOD wyraża gotowość do wzięcia udziału w procesie, który w efekcie końcowym doprowadzi do utworzenia powyższej bazy danych, dążąc do zapewnienia Komisji wsparcia i doradztwa w celu opracowania odpowiedniego systemu „zgodnego z polityką ochrony danych”. Z tego względu EIOD zachęca Komisję do uwzględnienia konsultacji z EIOD w ramach nadchodzącego etapu przygotowawczego.
31. Wreszcie, EIOD zwraca uwagę na fakt, iż ze względu na to, że utworzenie bazy danych wiązałoby się z przetwarzaniem szczególnych kategorii danych (dotyczących przypadków podejrzenia popełnienia przestępstwa), przetwarzanie takie

może podlegać uprzedniej kontroli EIOD na mocy art. 27 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

3. WNIOSEK

32. EIOD z uznaniem przyjmuje fakt, iż Wniosek zawiera szczególne odniesienie do zastosowania dyrektywy 95/46/WE i rozporządzenia (WE) nr 45/2001 do działań z zakresu przetwarzania danych, których dotyczy rozporządzenie.
33. EIOD pragnie zwrócić uwagę na następujące kwestie z myślą o ulepszeniu tekstu pod względem ochrony danych:
 - art. 6 ust. 3 powinien zawierać prawo do informowania osoby, której dane dotyczą,
 - w ramach wykonywania uprawnień wykonawczych na mocy art. 6 ust. 3 Komisja powinna przeprowadzić konsultację z EIOD w celu przygotowania wzoru formularza wniosku „zgodnego z polityką ochrony danych”,
 - tekst powinien określać maksymalny okres przechowywania danych osobowych przekazanych przez posiadacza praw, zarówno na poziomie krajowym, jak i na poziomie Komisji,
 - EIOD wzywa Komisję do określenia i uzasadnienia podstawy prawnej dla utworzenia bazy danych COPIS oraz oferuje posiadaną wiedzę specjalistyczną jako pomoc przy przygotowaniu przez Komisję bazy danych COPIS.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 października 2011 r.

Giovanni BUTTARELLI
Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony
Danych